

FILM

In de tweede helft van 2010 maakte Museion Media een film over onze methodiek. De première was op het congres op 20 januari 2011. Zowel het productieproces als het eindresultaat maakten indruk.

Selectie

In aanloop naar het congres van Stichting Herstelling vroeg het bestuur zich af of we niet, beter dan het houden van een presentatie, een film konden maken waarin het verhaal van Herstelling wordt verteld. Bij de selectie van de producent kozen we uiteindelijk voor Museion Media. Onder die naam werken John Twigt en Huib Lirb sinds 2007 samen aan tv-programma's, corporate producties, commercials en documentaires. Eerder werk van Museion Media was een documentair project over de Stelling van Amsterdam, dat ons zeer aansprak. Huib en John togen opgewekt aan het werk om een film van een kwartiertje te maken.

Verhaal

De film is gemaakt in documentaire stijl, met zo weinig mogelijk 'voice over'. Het verhaal 'moest zichzelf vertellen'. En dat doet het; het is een boeiend filmportret geworden. Hoofdlijn wordt gevormd door de praktijk van de werkmeester van Herstelling Forten. Er is natuurlijk aandacht voor Horeca, Zeehoeve en Schoolfort. Zij maken het verhaal compleet en geven aan waar hun toegevoegde waarde ligt, maar de kern – ook van de methodiek van deze andere onderdelen – is het werk op de forten. Met de camera volgden we drie werkmeesters: in de introductie-unit, het traject en de uitstroom-unit. Het is immers de werkmeester die centraal staat in de methodiek en de dagelijkse praktijk van Herstelling. Het is de werkmeester die op het fort zijn deelnemers moet motiveren, moet zorgen voor de omslag van 'moeten'

naar 'willen'. Hij kent zijn jongens het beste en werkt samen met de consultant aan het wegwerken van problemen; aan het vrijmaken van de energie van de deelnemer voor het werk aan zijn toekomst. Mét het verhaal van de werkmeester vertellen we natuurlijk wel het verhaal van de deelnemer, maar meer impliciet dan in beeld.

Keuzes

Deze film zoomt dus niet in op de deelnemers, die in veel televisieproducties voor het drama moeten zorgen met hun slechte woonomstandigheden of hun slechte gedrag, hun straattaal of hun tattoos. Huib Lirb: "We hebben meer dan normaal gelet op wie wel en wie niet in beeld mocht. Gek genoeg leek zich dat, door de positieve sfeer, als vanzelf te regelen. Wij dachten dat het moeilijk zou worden, maar het is juist heel erg meegevallen." Een verhaal vertellen is keuzes maken; net als schrijvers zijn filmers bedreven in het 'weglaten'. John Twigt: "Je móet jezelf wel beperken, maar dat was deze keer heel lastig, omdat Herstelling zoveel aspecten heeft. Er gebeurt zoveel. Dat is ook de reden dat de film langer is geworden (28 min, red.). Je wilt ruimte geven aan het verhaal."

Première

Tijdens het congres op het provinciehuis waren Huib en John aanwezig bij de eerste vertoning van hun werk voor een groot publiek. De reacties van de kijkers zorgden

bij hen voor een kleine zucht van verlichting. Huib: "De kracht van de methode zit in de subtiliteiten, de variatie waarmee de werkmeesters in een constante stroom inspelen op de deelnemers; iedere keer op maat en bijna elke keer effectief. Je kunt je voorstellen dat het wel eens goed mis gaat, maar wij ervoeren het stapelend effect daarvan als heel groot. Ik ben blij dat we, gezien de reacties, erin geslaagd zijn die sfeer goed over te dragen. Zo dragen we bij aan de verspreiding van de methode, want dát is van belang."

“ Zelden ben ik betrokken geweest bij een project waar zulke bezielde en bezielende mensen aan het werk zijn.

Besmet met het virus

Gedurende het proces raakten John en Huib ook zelf geïnfecteerd door het virus dat Herstelling heet. John: "Elke keer als we opnamen maakten, werd ik weer getroffen door de betrokkenheid en de inzet van de staf. Iedereen doet veel meer dan zijn werk. Het betekent veel meer voor ze dan een baan." En Huib gaat zelfs nog verder: "Zelden ben ik betrokken geweest bij een project waar zulke bezielde en bezielende mensen aan het werk zijn. Dat werkt heel aanstekelijk voor zowel de deelnemer als de toeschouwer. Je laat je daardoor inspireren, en dat maak je zelden mee. Dat maakte het tot een voorrecht deze film te mogen maken."

Still uit de film, met werkmeester Fred Kanters en twee deelnemers

